

Jozef Šuppa SJ

POSVÄŤ NÁS PRAVDOU

Meditácie

Dobrá kniha 2023

Trnava

ISBN 978-80-8191-408-9

Jediná pravda je naša vzájomná láska.

Raoul Follereau

*Láska je to najlepšie,
čo nám v tomto živote bolo dané poznať.*

Dorothy Dayová

Láska bez pravdy neexistuje.

A pravda bez lásky tiež nie.

Jediná pravda je skutočnosť.

Pri preberaní Nobelovej ceny
spisovateľ Solženicyn povedal:

Jedno pravdivé slovo zaváži viac ako celý svet!

PREDHOVOR

Ktosi povedal, že pravda je kniha, ktorú nikto z nás ešte nedočítal do konca.

Ježiš prišiel vydať svedectvo pravde, ktorá je živá a osobná, ale to nie je všetko. Praje si, aby sme ňou naozaj žili, preto vo svoj posledný večer prosí svojho Otca za nás: *Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda.*

Žiaden človek nevlastní patent na pravdu ani pravdu samotnú, ale každý môže milovať pravdu a milovať Ježiša, ktorý jediný smie o sebe vyhlásiť: *Ja som cesta, pravda a život.*

Ježiš chce, aby sme poznali pravdu, ktorá nás vyslobodí.

Ježiš chce byť pravdou nášho života, aby sme mali život a mali ho v plnosti.

Ježiš chce, aby sme sa nielen modlili a klaňali Otcovi v Duchu a v pravde, ale aj žili v pravde. Ako vo svojom liste píše svätý Ján: *Nemám väčšej radosti, ako keď počujem, že moje deti žijú v pravde.*

Ak stratíme pravdu života, stratíme seba samých. V tomto duchu môžeme čítať slová pápeža Františka: *Bez hľadania pravdy o človeku podľa Božieho plánu sa každý stáva meradlom seba samého a svojho vlastného konania. Základ dôstojnosti ľudskej osoby spočíva v jej transcendentnom pôvode a Európa, ktorá už nie je schopná otvoriť sa transcendentnému rozmeru života, riskuje, že stratí svoju dušu.*

Čo tvorí transcendentný rozmer života, je Božia pravda, ktorú keby sme stratili...

Aby sa nič také nestalo – aby sme neprišli o pravdu života a neohrozili tak svoju dušu, nech nám pomôžu aj krátke zamyslenia tejto knižky.

autor

1. LÁSKA SA RADUJE Z PRAVDY

Prečítam si: **1 Kor 13, 1-13; Ef 4, 25**

Božie slovo nám predkladá lásku ako najväčšiu pravdu nášho života: Boh je láska. Boh je pravda. Aj našim povoláním je byť láskou, máme žiť v pravde, aby sme aj náš spoločný život viedli v pravde, spravodlivosti, láske a slobode. Keď budeme žiť Kristovou láskou, budeme sa radowať z pravdy. A tou najväčšiu pravdou je Boh, ktorý nás miluje.

Ak neuveríme a nespoznáme, že nás Boh miluje, nedokážeme žiť v pravde svojho života a mať radosť z pravdy. Len ak žijeme pravdou Božieho slova, teda láskou, sme s Božou pomocou schopní odmietat' zlého ducha, ktorý je otcom lži, klamárom, falšovateľom reality.

Lásku a pravdu nemožno od seba odlúčiť, inak by láska prestala byť láskou a pravda pravdou. Najväčšia zo všetkého je láska a ona je našou najväčšou pravdou. Pravdu máme, keď sa navzájom milujeme, ako nás miluje Ježiš. Keď sa však nemáme radi, nemáme pravdu. Vieme, ako ľahko sa to vysloví ústami, ale rozhodujúce a o toľko ťažšie je, aby sme podľa toho denne žili.

Preto tiež musíme denne prosiť, lebo bez Božej pomoci nedokážeme nič urobiť. Aby sme sa mohli radowať z pravdy, potrebujeme mať čisté a milujúce srdce. Aj nám je adresovaná otázka mladého dievčaťa kozmonautovi, ktorý vyhlásil, že vo vesmíre nestretol nijaké-

ho Boha. Jednoducho sa ho spýtala: *Máte čisté srdce?* Lebo podmienkou pre život v pravde, pre život v Božej láske je práve čisté srdce, ktoré miluje.

Keď sa z nášho života vytratí láska, žijeme vo tme. Keď sa vytratí pravda, žijeme v klamstve. Žiť bez pravdy je teda rovnako nemožné ako žiť bez lásky.

Ak nebudeme rešpektovať pravdu, dobro, lásku, budeme si ničiť život, svoje vzťahy, manželstvo, rodinu, celú spoločnosť. Čo nás demoralizuje, je vedome žiť vo svete, kde pravda nie je pravdou, spravodlivosť spravodlivosťou, dobro dobrom, láska láskou a napokon ani človek človekom a Boh Bohom. Nesmieme sa zrieknuť pravdy ani ju obchádzať ani relativizovať či zneužiť, lebo tým rúcame jediný základ, na ktorom možno vybudovať zdravý, šťastný, zmysluplný život jednotlivca, manželstva i rodiny.

Pravdu a lásku nemôže v našom živote nič nahradiť.

Zamyslím sa, z čoho sa radujem, či sa viem tešiť z pravdy, čo je pre mňa najväčšou pravdou a z akej pravdy žijem deň čo deň.

Pane Ježišu, ty si nám prisľúbil Ducha pravdy, ktorý nás naučí všetkej pravde. Prosím ťa, obdaruj ma v ňom láskou, ktorá sa raduje z pravdy.

2. PRAVDA VÁS OSLOBODÍ

Prečítam si: **Jn 8, 29-42**

Túžime byť slobodní a Boh chce, aby sme boli slobodní. Veď Ježiš nám svojou smrťou a svojím zmŕtvychvstaním vydobyl slobodu.

Čo nás robí slobodnými a čo neslobodnými?

Čo pre nás znamená sloboda a čo nesloboda?

Ježiš hovorí: *Pravda vás vyslobodí*. Najväčšou pravdou o nás samých je, že Boh nás bezpodmienečne miluje. Len keď budeme žiť z tejto pravdy, môžeme žiť v slobode. Preto svätý Augustín neváhal napísať: *Miluj, a potom rob, čo chceš*.

Láska totiž nemôže robiť zlo, ktoré nás ničí a zotročuje. Láska nie je sebecká, čím nás oslobodzuje. Láska sa nedopúšťa nepravosti, ktorá zraňuje a ubližuje.

Pravda, čo dáva slobodu, má konkrétnu podobu – je ňou sám Boží Syn, ktorý môže o sebe povedať: *Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas*.

Náš vzťah k Ježišovi Kristovi je vzťahom k pravde, o čom spisovateľ Dostojevský vydal pekné svedectvo: *Radšej sa chcem mýliť s Kristom, ako mať pravdu bez neho*.

Vyznávať Krista znamená vyznávať pravdu svojho života, pravdu, ktorá nás oslobodzuje. A túto pravdu

nachádzame v Božom slove, ktoré sám Ježiš nazval pravdou, keď sa modlil v posledný večer svojho života: *Svätý Otče, posväť ich pravdou, tvoje slovo je pravda.*

Božie slovo je pre nás darom a zárukou pravdivého života, takže platí: *Kto počúva moje slová a zachováva ich, je šťastný, je v ňom prítomná pravda, ktorá má moc urobiť ho múdрым a slobodným.*

Ježiš nás odkazuje na svoje slová, ktoré majú moc sprostredkovať nám pravdu, život, pokoj, slobodu, radosť, nádej, odpustenie. A naozaj: Božie slová sú duch a život. Božie slovo je pravda, ktorá sa nepomíňa, trvá naveky. Náš Pán má slová večného života, večnej pravdy, slobody a lásky.

Pravda je napokon niečo, čo nás zbavuje strachu a pochybností. Kto žije pravdou, ktorou je láska, vie, že láska vyháňa strach. Zlo nás nemôže urobiť slobodnými ani šťastnými a nepravda nám neprinesie pokoj. Zatiaľ čo život podľa evanjelia mi daruje slobodu aj voči tým, ktorí ma zraňujú a nemajú ma radi. Azda nás Božia pravda niekedy bolí, ale nikdy nás nezradí ani nám neublíži. Je náročná, lebo neraz žiada zmenu života, a predsa je darom, ktorý nemožno ničím vyvážiť!

Zamyslím sa, kedy som zažil skutočnú slobodu.

Ježišu, nauč ma zostať v tvojom slove a daj mi spoznať pravdu, ktorá ma oslobodí.

3. JA SOM PRAVDA

Prečítam si: **Jn 14, 1-20**

Pre nás ľudí je veľkým darom, že je medzi nami niekto, kto môže povedať: *Ja som pravda*. Človek totiž túži poznať pravdu, bez nej nechce byť ani žiť, ba jeho úlohou je, aby hľadal pravdu a našiel ju. Vedome žiť v klamstve znamená byť sám proti sebe, byť proti druhým, byť proti Bohu, ktorý je pravdou nášho života.

V evanjeliu Pán Ježiš nielen jasne pomenoval, kto je otcom lži a šíriteľom nepravdy, ale sám seba výslovne predstavil ako Toho, ktorý je pravda. O ňom ako o pravde svedčil aj jeho Otec, ktorý je na nebesiach, keď vyhlásil: *Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho*.

Že Ježiš je pravda, potvrdzujú i jeho slová a skutky, preto každý, kto uskutočňuje jeho slová, pochopí, že Ježiš hovorí pravdu a sám ňou je. Mnohí a mnohí mučeníci si ani svoj život necenili viac ako Ježišovu pravdu, o ktorej vydali a aj dnes vydávajú svedectvo svojím životom aj svojou smrťou.

Ježiš však nie je jeden z mnohých a praje si, aby sme ho sami uznali ako Pána, ktorý má v tomto svete slová večného života. Preto nám dáva otázku: *Za koho ma pokladáte?* Chce, aby sme v ňom objavili pravdu, ktorá nám darúva nielen slobodu, ale aj pravý život, milosť za milosťou, pokoj, radosť, lásku, nádej, večnosť. Lebo v nikom inom niet spásy iba v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Ako sa v našom živote odráža skutočnosť, že Ježiš je pravda?

Dôležité je, aby sme mohli ako apoštoli hovoriť: *Zvestujeme vám, čo sme na vlastné oči videli, čo sme na vlastné uši počuli a čo sme sami prežili.* Potrebuje-me skúsenosť Samaritánov, ktorí sa takto vyznali svojej krajanke po tom, čo sa na jej podnet stretli s Ježišom: *Už neveríme iba pre tvoje slová, ale sami sme sa presvedčili, že on je naozaj náš Spasiteľ.*

Znova si pripomeňme slová múdreho profesora: *Ak nebudete žiť tak, ako veríte, po čase budete veriť tak, ako žijete.*

Stratiť kontakt s Ježišom znamená stratiť kontakt s pravdou.

Stratiť kontakt s Ježišom znamená stratiť kontakt sám so sebou, s pravdou vlastného života. Veď kto som bez Ježiša?! On jediný vie, čo je naozaj v človekovi, aj kto je človek.

Aby sme boli skutočnými kresťanmi, musíme Ježiša poznať, milovať a nasledovať. Kto spozná Ježiša, spozná seba, ale bez Ježiša sami sebe neporozumieme, neodhalieme pravdu o sebe. Bez Ježiša nezistíme, kto sme a kam smerujeme.

Zamyslím sa, kto je skutočnou pravdou môjho života. Je ňou Ježiš?

Ježišu, daj, aby som ťa hľadal a vždy nachádzal ako pravdu môjho života.

4. SVEDECTVO PRAVDE

Prečítam si: **Jn 18, 33-40**

Aké miesto má pravda v našom živote?

Túžime po pravde a záleží nám na nej?

Ježiš svoj príchod na svet zdôvodňuje aj pred Pilátom, keď hovorí: *Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.*

Z jeho slov môžeme vidieť, aká dôležitá je pravda v našom živote.

Lebo bez pravdy sa stávame nepravdou!

Bez pravdy vo svojom živote blúdime.

Bez pravdy nerozumieme sami sebe.

Bez pravdy nepoznáme seba ani svojho Stvoriteľa.

Bez pravdy nevidíme začiatok ani cieľ svojho bytia.

Sme však Ježišovi vďační, že prichádza vydať svedectvo pravde?

On nám zjavuje pravdu o Bohu, ktorý je naším nebeským Otcom, láskou, ktorá nás miluje až do krajnosti.

Ježiš nám zjavuje pravdu o nás samých: od neho sa dozvedáme, že sme milované Božie deti.

Ježiš nám zjavuje pravdu o svete, v ktorom žijeme.

Ježiš nám zjavuje pravdu o našom hriechu, z ktorého nás vyslobodzuje.

Ježiš nám zjavuje pravdu o našom šťastí a radosti, pretože prišiel, aby naša radosť bola úplná a naše šťastie

večné. Zvestuje nám pravú radosť, ktorá sa rodí v plači a v smútku, ale nekončí v nich a nikto nám ju nevezme.

Ježiš vydal svedectvo o našej večnosti a o svojej túžbe, aby sme aj my boli tam, kde je on so svojím Otcom a Duchom Svätým, aby sme boli v nebi.

Ježiš vydal svedectvo pravde, ktorou je Božia láska k nám. Veď Boh nás tak miloval, že nám poslal svojho Syna a neušetril ho, ale nechal ho zomrieť za nás, za všetkých.

Ježiš vydal svedectvo pravde, ktorou je jeho milosrdenstvo a odpustenie pre tých, čo ho ukrižovali, keď aj zločincovi sľúbil, že s ním čoskoro bude v raji.

Ježiš vydal svedectvo o našej smrti, ktorá nie je zánikom, ale premenou nášho života a ktorou musíme prejsť, aby sme mohli večne žiť.

Ježiš vydal svedectvo o najväčšej láske, keď svoj život obetoval za nás na kríži.

My ľudia preto nesmieme zabúdať, že kto sa modlí, verí; kto verí, miluje, a kto miluje, pozná Ježiša. Kde však modlitba chýba, tam sa vytráca viera i láska a nemôžu vydať svedectvo pravde, ktorou je Ježiš.

Zamyslím sa, ako vnímam a prijímam Ježišovu pravdu vo svojom každodennom živote.

Ježišu, ďakujem ti za svedectvo, ktoré vydávaš pravde môjho života.

5. BYŤ PRIATEĽOM PRAVDY

Prečítam si: **Jn 18, 33-40**

Ježišovými priateľmi, a teda priateľmi pravdy sme vtedy, keď počúvame Ježišov hlas a robíme, čo nám prikazuje. Sme povolaní byť priateľmi pravdy, ktorou je Ježiš sám, jeho evanjelium, jeho večne platné a nepomíňajúce slovo.

Božie slovo je slovom pravdy, ktorú môžeme sami spoznať a prežiť, ak sme nielen poslucháčmi Božieho slova, ale aj jeho uskutočňovateľmi, ak podľa neho žijeme. Ako nás učí pápež František, *nemáme byť iba ľuďmi veriacimi, ale ľuďmi vierohodnými*.

Priateľmi pravdy sa môžeme stať, keď túžime poznať pravdu, keď veríme v pravdu a keď nechceme žiť v klamstve a falšovať svoj život.

Byť priateľom pravdy znamená nepochybovať, že pravda nás oslobodí, naplní pokojom, radosťou a urobí pravdivými svedkami života, Boha aj človeka.

Priatelia pravdy nasledujú Ježišov, Boží hlas, a nie svoj hlas; kritérium pravdy hľadajú v Ježišovi, v Božom slove, a nie v sebe samých. Sme predsa ľudia, ktorí sa môžu myliť, kým Boh je pravda, ktorá vždy zostáva pravdou, lebo seba samého poprieť nemôže.

Ježiš má pochopenie pre našu slabosť a je milosrdný k nám hriešnym, ale nikdy nerobí kompromis s klamstvom, s nepravdou. Keď mu apoštol Peter padne

k nohám a povie: *Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny*, Ježiš ho neodsúdi, ale sľúbi mu, že z neho urobí rybára ľudí. Keď však Peter chce Ježiša odradiť od Božej cesty, ktorou je utrpenie a kríž, Ježiš rázne zakročí: *Odíď odo mňa, si mi na pohoršenie!*

Keď ide o pravdu jeho poslania, ktorým ho poveril Otec, Ježiš nemôže mlčať.

Byť priateľom pravdy kladie nároky na každého z nás. Lebo sa od nás očakáva, že budeme viac veriť Božiemu slovu ako svojmu.

Viac dôverovať Božej pravde než svojej, aj keď prevyšuje naše chápanie.

Žiť v prvom rade z presvedčenia, že pravda zvíťazí a že najväčšou pravdou je láska.

Veď napokon všetko pomínie, len láska nie a byť priateľom pravdy znamená žiť láskou, milovať.

Svätý Augustín nám radí: *Ak mlčíš, mlč pre lásku; ak rozprávaš, hovor z lásky; ak napomínaš, napomínaj z lásky; ak odpúšťaš, odpúšťaj z lásky. V hĺbke tvojho srdca nech je zakorenená láska a z tohto koreňa sa nenarodí nič iné, iba dobro.*

Zamyslí sa, či je mojou túžbou byť Ježišovým priateľom, priateľom pravdy.

Dobrý Ježišu, nazval si nás svojimi priateľmi, pomáhaj nám, aby sme sa nimi stávali počúvaním a zachovávaním tvojho slova.

6. PRAVDA O BOHU

Prečítam si: **Jn 14, 6-9**

Ježiš sa narodil a prišiel medzi nás, aby vydal svedectvo pravde.

Jednou z najdôležitejších, ak nie najdôležitejšou pravdou vôbec, je jeho svedectvo o Bohu. Predstavuje nám Boha ako Otca, ktorý nás miluje bezpodmienečne, ba Ježiš sa zjednocuje s Otcom a môže pravdivo vyhlásiť: *Kto vidí mňa, vidí Otca.*

Keď apoštol Peter vyzná Ježiša ako Božieho Syna, Ježiš mu pripomenie, že tak neurobil sám od seba, ale z milosti nebeského Otca. Hoci rozumom môžeme poznávať Boha, v plnosti ho spoznáme, iba ak nám to zo svojej vôle dovolí.

Boh sa nám zjavuje mnohorakým spôsobom. Môžeme ho vidieť v kráse prírody a vesmíru.

Svojou myslou ho môžeme nájsť vo svojom svedomí, v Božom slove a tiež v nesebeckej láske, ktorou milujeme druhých aj seba.

Ale najdokonalejšie môžeme spoznať nášho Boha v Ježišovi Kristovi, v ktorom sa stáva jedným z nás, stáva sa človekom.

Kto pozná Ježiša, pozná Boha. Ježiš nám zjavuje Boha ako milujúceho Otca, ktorý sa o nás stará ako o svoje dielo, ktorý neváha z lásky k nám poslať svojho Syna, aby každý, kto v neho uverí, mal večný život lásky.

Božie slovo nás učí, že Boha nikto nikdy nevidel, iba jednorodený Syn nám o ňom priniesol zvesť. Len keď sa navzájom milujeme, môžeme spoznať Boha, ktorý je láska a ktorý v nás prebýva. Preto nám Ježiš predovšetkým prikazuje milovať Boha z celého srdca, mysle a duše a potom milovať druhých ako seba samých.

V takého Boha, v akého neveria mnohí naši súčasníci, neverím ani ja, vyjadril sa istý biskup počas koncilu.

Duch pravdy je Duch lásky, čo zaznieva aj v slovách piesne: *Kde je láska opravdivá, tam Boh prebýva.*

Pravdu o sebe, ako aj pravdu o Bohu môžeme iba prijať, a nie si ju vymýšľať.

Najlepší spôsob, ako spoznať Boha, je byť s ním, počúvať ho, hovoriť s ním, hľadať ho, očakávať ho s túžbou, s akou čakáme na svetlo.

Najlepšia cesta k poznaniu Boha je láska, lebo len ten, kto miluje, spozná Boha. Kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska.

Keby sme, Bože, stáli pred tebou, dokázali by sme o tebe vyznať pravdu?

Zamyslím sa, aký je Boh, v ktorého verím a ktorého zjavujem svojím životom; aký je Boh, ktorého druhí poznávajú z mojich slov, skutkov, z mojej modlitby; ako ja objavujem pravdu o Bohu.

Dovoľ mi, Pane, aby som Ťa miloval a tak Ťa naozaj spoznal.

7. PRAVDA O ČLOVEKOVI

Prečítam si: **Jn 2, 23-25**

Ktosi múdro hovorí, že dnes ľuďom nejde o pravdu, ale o názor, a keď sa ich názory zhodujú, vyhlásia ich za pravdu. Do centra svojho života a záujmu človek kladie nie Boha, svojho Stvoriteľa, ani nie človeka, ale to, čo štekľí jeho uši a potešuje zmysly. Do centra pozornosti sa dáva nie prirodzenosť, ale skôr niečo, čo sa od nej odchyľuje. A predsa bez svojho Stvoriteľa človek sám seba nepochopí, ale stráca a sám seba už viac nepoznáva. Bez Boha ani nevie, kam ide a čo je cieľ jeho života. Keby sme riekku oddelili od prameňa, keby sme svetlo odlúčili od Slnka, čo zostane z rieky a čo zo svetla? A čo z človeka, ak ho odtrhneme od jeho Stvoriteľa? Celkom nič, stvorenie bez Stvoriteľa zaniká.

Pravdu o sebe samých môžeme iba prijať, nie si ju vymýšľať, určovať či vytvárať. A pravda, ktorú nám o človekovi zvestuje Božie slovo, je nádherná: *Pane, ktože je človek, že naň pamätáš, že sa o neho staráš?!*

Nuž, kto je človek, keď ho Boh miluje ako svoje dieťa, ako svoje dielo, keď ho neváha milovať do krajnosti a obetovať za neho život na kríži?

Kto je človek, keď sa Boh, Stvoriteľ, neváha s ním stotožniť do takej miery, že sa stáva jedným z nás, že sa zjednotí s tými, ktorí sú hladní, smädní, vo väzení, bez domova či prenasledovaní?

Keby sme poodhalili tajomstvo seba samých, akiste by sme povedali: *Zo všetkého najklamnejšie u človeka je srdce, je ako priepasť, kto sa v ňom vyzná?! Preto je pre nás vskutku oslobodzujúce počuť, že: Ja, Pán, Boh, sa v ňom vyznám!*

V stretnutí s Ježišom človek dostáva príležitosť, aby poznal pravdu o sebe samom.

Tak spolu s apoštolom Petrom zistí, že v tomto svete nemá ku komu ísť, lebo iba Ježiš má slová večného života.

Spolu s apoštolom Petrom môže padnúť Ježišovi k nohám a vyznať: *Som hriešny človek!*

Spolu s apoštolom Petrom zakúša, ako dobre je byť s Ježišom.

Spolu s apoštolom Petrom pochopí, že si nesmie zakladať na sebe, lebo by poprel Toho, ktorý prišiel o nás vydať svedectvo.

Spolu s apoštolom Petrom uvidí, že ani v zlyhaní ho Boh neprestáva milovať a naďalej stojí o jeho lásku, keď sa pýta: *Miluješ ma? Miluješ ma viac?*

Akým veľkým darom je pre život človeka, že spolu s apoštolom Tomášom môže vyznať: *Pán môj a Boh môj!*

Zamyslím sa, či poznám v pravde seba samého. Čo by som o sebe povedal ja a čo by o mne povedal Ježiš?

Prosím ťa, Ježišu, o to, aby som poznal teba, a o to, aby som poznal seba.

8. PRAVDA O STVORENOM SVETE

Prečítam si: **Sir 15, 14-18**

Už v úvode Svätého písma zaznieva pravda o našom svete: *Na počiatku stvoril Boh nebo a zem.* To znamená, že svet je Božím dielom, nie dielom náhody a bez jeho Stvoriteľa mu nemožno porozumieť. Zákony, ktorými sa riadi svet prírody, doňho vpísal sám jeho Tvorca; ak ich nebudeme rešpektovať, zničíme svet, v ktorom žijeme. Zároveň platí, že Boh odovzdal svet ľuďom a povolal nás, aby sme boli spolutvorcami jeho rozvoja. Stvoriteľ všetko stvoril z múdrosti a lásky, všetko stvoril pre človeka a pre lásku, preto má byť svet oslavou Stvoriteľa a darom pre človeka.

Je krásne predstaviť si svet, aký vyšiel z Božích rúk, v ktorom bolo možné dýchať čistý vzduch, piť čistú vodu, v ktorom človek neohrozil druhého človeka ani sám seba.

Predstaviť si svet, v ktorom nebol neporiadok ani zlý pohľad, zlé slovo, zlý čin.

Predstaviť si svet, v ktorom sa ľudia nemuseli báť zvierat a zvieratá ľudí.

Svet, v ktorom vládol súlad, krása, kde veci a ľudia boli tým, čím sú.

Taký bol náš svet, ktorý dnes už my nenachádzame, avšak pravda, ktorú do neho vložil Stvoriteľ, zostáva pravdou. Totiž že všetko povstalo z jeho lásky a malo

slúžiť človeku, aby dosiahol cieľ svojho života. Všetko, čo jestvuje, má chváliť svojho Pána.

Ak stvorený svet urobíme iba prameňom zisku a predmetom svojho uspokojenia, postavíme sa sami proti sebe, pretože narušíme svoj priestor pre život. Ako dielo Stvoriteľa sú človek a svet podstatne prepojené; skutočnosť, že je človek viac ako stvorený svet, mu nedovoľuje, aby ho znečisťoval a sebecky zneužíval. Nie je preto nesprávne, keď sa dnes veľa hovorí o znečistenom životnom prostredí, ale bolo by nemúdrostou a protirečením, keby sa s rovnakou, ba ešte väčšou nahliedavosťou nehovorilo o znečistenom svedomí človeka, o znečistenom srdci a znečistenej duši. Ako sa každodenne presviedčame, všetko so všetkým súvisí!

Nie je pravda, tvrdil jezuita Henri de Lubac, že človek nemôže usporiadať svet bez Boha. Pravda je, že bez Boha môže človek usporiadať len taký svet, ktorý bude proti človeku.

Vidíme teda, že bez Boha a bez lásky sme z rodu si-rôt, no čistým bude všetko čisté; tým, čo milujú Boha, všetko poslúži na dobré.

Zamyslím sa, ako vnímam stvorený svet a aký je môj postoj k nemu.

Pane, ďakujem ti za svet, ktorý si pre nás stvoril. Daruj mi svojho Ducha, aby som múdro žil pravdu o našom svete.